

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313208740
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6313208740.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa E. O., narodeného XX. XX. XXXX, bytom I. XXX zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, Rožňava, Čučmianska dlhá 21 proti odporcovi DURTEX s. r. o., Podbrezová, Štiavnička 212/53, IČO: 36 795 771 o zaplatenie 200 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/5/2013-107 zo dňa 28. októbra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti, ktorou uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 200 € spolu s 5,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 200 € od 21.08.2013 do zaplatenia potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania rozhodnutie zrušuje a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozhodol tak, že: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 200 € spolu s 5,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 200 € od 21.08.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 8,25 € a trovách právneho zastúpenia vo výške 206,02 €, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol: „Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 200,-Eur s príslušenstvom, a to titulom vrátenia zaplatenej zálohy za vykonanie diela, ktorú navrhovateľ zaplatil na základe Zmluvy o dielo k plastovým oknám uzavretej dňa 28.05.2013. Navrhovateľ uviedol, že predmetom zmluvy o dielo bolo vyhotovenie a s tým súvisiaca montáž plastových okien za dohodnutú cenu 950,-Eur s tým, že záloha vo výške 200,-Eur bola zaplatená v deň podpisu zmluvy, o čom svedčí aj podpis zástupcu odporcu na nej. Navrhovateľ mal záujem na tom, aby sa práce vykonali najneskôr do konca júla 2013, pretože v mesiaci august sa mal podrobiť lekárske vyšetreniam spojených s jeho vysokým vekom a bolo pravdepodobné, že po tomto dátume sa už na mieste montáže nik zdržiavať nebude. Tento termín montáže "Júl Koncom" je uvedený aj v samotnej zmluve. Vzhľadom na udalosti, ktoré nasledovali po uzavretí zmluvy stratil navrhovateľ dôveru v odporcu a cestou svojho právneho zástupcu sa pokúsil uzavrieť dohodu o zrušení zmluvy, ktorú doporučeným listom zaslal odporcovi dňa 22.07.2013. Tento prevzal predmetný list dňa 24.07.2013. V tomto liste zároveň navrhovateľ aj písomne oznámil odporcovi, že nebude mať záujem na oneskorenom plnení. Medzi účastníkmi teda došlo k uzavretiu fixnej zmluvy, v prípade ktorej nedodržanie stranami dohodnutej lehoty má za následok jej zrušenie od začiatku. V prípade, že dôjde k zrušeniu zmluvy, každý je povinný vydať si bezdôvodné obohatenie. Odporca sa bezdôvodne obohatil vo výške sumy, ktorá predstavuje zálohu za vykonanie týchto prác. Z týchto dôvodov sa navrhovateľ domáhal vrátenia zaplatenej zálohy spolu s úrokom z omeškania odo dňa podania návrhu na súd, ako aj náhrady trov konania.

Súd v skrátenej konaní vydal pod č.k. 5C/5/2013-45 dňa 15.05.2014 vo veci platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal odporca včas odpor, v ktorom uviedol, že on nikdy neuzavrel zmluvu o dielo s navrhovateľom. O uzavretí tejto zmluvy sa dozvedel až v čase, keď mu bol doručený platobný rozkaz. Z kópie zmluvy o dielo je zrejmé, že tú zmluvu uzavrel p. P., ktorý v tom čase už nemal oprávnenie na uzatváranie zmlúv pre odporcu. Po uzavretí príslušnej zmluvy, zmluvu ani zálohu neodovzdal odporcovi, a preto o jej existencii odporca nemal vedomosť. Stretol sa už s podobnými aktivitami p. P., podal na neho aj trestné oznámenie.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise sp. zn. 5C/5/2013, najmä návrhom na začatie konania, zmluvou o dielo, platobným rozkazom, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením k platobnému rozkazu, návrhom na uzavretie dohody o zrušení záväzku, doručenkou k tomuto návrhu, prednesom práv. zást. navrhovateľa, výsluchom zástupcu odporcu, ako aj pripojeným spisom ČVS:ORP-414/OEK-BR-2013 a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"), podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) ObZ, podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa § 3a ods. 1 veta práv a druhá ObZ, každý podnikateľ je povinný na svojich obchodných listoch a objednávkach vyhotovených v písomnej alebo elektronickej forme (ďalej len "obchodné dokumenty") uvádzať obchodné meno, sídlo alebo miesto podnikania, právnu formu právnickej osoby a identifikačné číslo, ak je pridelené. Podnikatelia zapísaní v obchodnom registri alebo v inej evidencii podnikateľov uvádzajú aj označenie registra, ktorý podnikateľa zapísal, a číslo zápisu.

Podľa § 8 ObZ, obchodným menom sa rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 15 ods. 1 ObZ, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza.

Podľa § 15 ods. 2 ObZ, ak osoba svojím konaním prekročí rozsah poverenia podľa odseku 1, toto konanie podnikateľa zaväzuje len vtedy, ak tretia osoba o prekročení rozsahu poverenia nevedela a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ani nemohla vedieť.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že navrhovateľ dňa 28.05.2013 uzavrel zmluvu o dielo k plastovým oknám na predtlačenej tlačive, kde sa nachádzajú údaje odporcu, odtlačok pečiatky odporcu pri zhotoviteľovi a zároveň nečitateľný podpis. Súčasťou tejto zmluvy bola dohoda o cene, ako aj o odpredaji a termíne montáže "Júl Koncom", pričom preddavok bol splatný v deň podpisu zmluvy, a to vo výške 200,-Eur. Odporca uviedol, že túto zmluvu nepodpisoval on, ale podpisoval ju p. XXXX,P., teda on túto zmluvu neuzavrel napriek tomu, že ako zhotoviteľ je uvedený odporca. V časti podpisu za zhotoviteľa je pečiatka spoločnosti DURTEX s.r.o., Štiavnička 53, 976 81 Podbrezová, IČO: 36 795 771, DIČ: 2022411743, ako aj nečitateľný podpis, zároveň sa tu nachádzajú aj všetky údaje týkajúce sa odporcu. Odporca na pojednávaní ako aj v rámci trestného konania uviedol, že spolupracoval s p. P., nemali uzavretú žiadnu písomnú zmluvu, či už ide o zmluvu o obchodnom zastúpení alebo pracovnú zmluvu, avšak p. P. uzatváral zmluvy o diela k plastovým oknám v mene odporcu. Táto spolupráca prebiehala v priebehu roku 2012, v roku 2013 mu nepredložil žiadnu zmluvu ani vyplatenú zálohu. Dozvedel sa o jeho činnosti až keď sa mu začali ozývať ľudia, že ich zákazky ešte stále nie sú zhotovené. Preto sa stretol s p. P., ktorému dal podpísať uznanie dlhu a zároveň mu niekedy v mesiaci jún 2013 uviedol, že už s ním nechce ďalej spolupracovať. Odporca v odpore tvrdil, že o zmluve, ktorá je predmetom tohto konania nemal vedomosť, ale ako neskôr uviedol bol mu doručený návrh na zrušenie zmluvy, na ten nereagoval, ale telefonicky upovedomil navrhovateľa resp. jeho právneho zástupcu o tomto, aká situácia sa vyskytla.

Vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 15 Obchodného zákonníka má súd za to, že odporca aj v prípade ak sám nepodpísal túto zmluvu, je zodpovedný za konanie p. P., pretože tretia osoba, teda navrhovateľ, nemohol vedieť, že osoba konajúca v mene odporcu a používajúca zmluvy s jeho pretlačeným obchodným menom ako zhotoviteľa, ako aj pečiatkou odporcu by nebola oprávnená na konanie v mene odporcu. Naopak, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, odporca spolupracoval s p. P., pričom išlo o ústnu dohodu o spolupráci, či súd vyhodnotil ako konanie na základe príkaznej zmluvy vzhľadom na skutočnosť, že p. P. spolupracoval s odporcom ako fyzická osoba, nebolo mu vydané živnostenské oprávnenie. Tieto skutočnosti sú zrejmé aj z pripojeného trestného spisu, kde konateľ odporcu pri svojich výsluchoch uviedol, že p. P. bol oprávnený uzatvárať zmluvy o dielo v mene odporcu, dal mu niekoľko zmlúv v roku 2012, ktoré potom p. P. používal, ten sprostredkoval zákazky, za čo dostával od odporcu aj províziu (napr. č.l. 86 vyšetrovacieho spisu). Podobne vypovedal v trestnom konaní aj p. P., ktorý uviedol, že robil pre odporcu dílera, ale nebol jeho zamestnancom, spisoval objednávky v mene odporcu a pracoval pre odporcu týmto spôsobom až do jesene 2013 (napr. č.l. 223 vyšetrovacieho spisu). Taktiež v rámci konfrontácie obaja potvrdili, že spolupracovali na základe ústnej dohody, pričom predmetom spolupráce bola ponuka výrobkov odporcu - okná, dvere, doplnky a k ukončeniu spolupráce došlo podľa konateľa odporcu niekedy v polovici júna 2013 a podľa p. P. až niekedy v auguste 2013 (č.l. 497 vyšetrovacieho spisu, č.l. 101 súdneho spisu).

Súd má za to, že p. P. spolupracoval s odporcom, uzatvárať v jeho mene zmluvy a k ukončeniu spolupráce došlo najskôr v júni 2013. V tomto prípade išlo o fixnú zmluvu, kde navrhovateľ výslovne upozornil odporcu, že nemá záujem na neskoršom plnení, ako bolo uvedené v zmluve.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrhu vyhovel v celom rozsahu a zaviazal odporcu na zaplatenie dlžnej sumy spočívajúcej v zaplatenej zálohe vo výške 200,-Eur, ako aj na zaplatenie úroku z omeškania z predmetnej sumy, ktorý si navrhovateľ uplatnil od podania návrhu, neprekračujúc uplatnený nárok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi ako účastníkovi v konaní v celom rozsahu úspešnému priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podaný návrh vo výške 16,50 Eur a trovách právneho zastúpenia vo výške 412,03 Eur za 5 úkonov právnej služby po 19,92 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh na začatie konania, vyjadrenie k odporu zo dňa 03.03.2014, vyjadrenie k výzve súdu zo dňa 14.08.2014, účasť na konaní - pojednávanie dňa 28.10.2014), za 1 úkon právnej služby vo výške 4,98 Eur (účasť na konaní - pojednávanie dňa 18.07.2014, odročené bez prejednania veci), 2x režijný paušál za rok 2013 po 7,81 Eur, 4x režijný paušál za rok 2014 po 8,04 Eur, cestovné náhrady spolu vo výške 98,87 Eur [Rožňava - Brezno a späť dňa 18.07.2014 a dňa 28.10.2014, 2x (180 km pri spotrebe 6,2l/100 km a cene PHM 1,478 Eur/l a základnej náhrade za používanie cestných motorových vozidiel 0,183 Eur/1 km)], náhrada za stratu času vo výške 160,80 Eur (2x 6 polhodín v roku 2014 po 13,40 Eur), v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), ods. 4, § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. Súd je však toho názoru, že uplatnené trovy konania sú neprímerané pohľadávke v tomto konaní, keď predstavujú viac ako dvojnásobok istiny, preto tieto trovy konania znížil a priznal ich vo výške 50 %, t.j. zaplatený súdny poplatok za podaný návrh priznal vo výške 8,25 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 206,02 Eur, teda trovy konania spolu vo výške 214,27 Eur.“

Proti rozsudku okresného súdu v súlade s § 204 OSP podal odvolanie odporca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietla a prizná odporcovi náhradu trov konania, resp., aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie podal v súlade s § 205 ods. 2 písm. c), d), e), f) OSP, z dôvodu neúplného zistenia skutkového stavu veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nie je zodpovedný za to, že navrhovateľ bol podvedený. Odporca s navrhovateľom neuzatvoril zmluvu o dielo a nezaviazal sa na výrobu a následne montáž plastových okien a dverí za dohodnutú sumu 950 €, neprevzal zálohu od navrhovateľa vo výške 200 €. Uviedol, že zmluvu podpísal bez vedomia odporcu P. F., ktorý tiež prevzal zálohu a obohatil sa na úkor navrhovateľa. V roku 2012 spolupracoval s p. P., spolupráca prebiehala tak, že p. P. prišiel za ním, že vybavil konkrétnu zákazku, na čo mu dal odporca zmluvu o dielo, p. P. ju uzavrel a prevzal zálohu od objednávateľa a následne odovzdal finančné

prostriedky odporcovi. V roku 2013 p. P. za ním neprišiel so žiadnou konkrétnou zákazkou a nedal mu ani žiadnu zmluvu o dielo, odporca ho nepoveril uzatvorením zmluvy. Keby prvostupňový súd p. P. vypočul, jednoznačne by sa preukázalo, že odporca nie je zodpovedný za podvodné konanie voči navrhovateľovi, a preto ho navrhuje vypočuť. Pán P. nebol v roku 2013 zástupcom odporcu, nebol poverený žiadnou činnosťou, neprekročil rozsah poverenia, žiadne poverenie na uzatvorenie zmluvy o dielo s p. E. O. od odporcu nemal. Zmluva uzatvorená s navrhovateľom dňa 28. mája 2013 je od počiatku neplatná z dôvodu, že je uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je riadne odôvodnené.

V súlade s § 204 OSP navrhovateľ podal odvolanie navrhovateľ proti výroku o náhrade trov konania, navrhol aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že uloží povinnosť odporcovi uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 412,03 €. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby vo výške 19,92 € a režijný paušál 8,04 €, t. j. 27,96 €. Rozhodnutie prvého stupňa, pokiaľ aplikoval pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 150 ods. 2 OSP a priznal 50% uplatnených trov, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide síce o drobný spor, avšak je potrebné neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch posudzovať individuálne. Navrhovateľa od počiatku chcel vec vyriešiť mimosúdne, poslal odporcovi návrh na uzavretie dohody o zrušení záväzku na čo nereagoval, odporca v odpore proti platobnému rozkazu, keď mal možnosť tretíkrát uhradiť svoj záväzok, tvrdil, že nikdy s navrhovateľom neuzatvoril zmluvu o dielo, a že o uzavretí sa dozvedel len z platobného rozkazu, čo je vyvrátené tým, že mu bol zaslaný návrh na uzavretie dohody. Ani v priebehu konania napriek pokusom navrhovateľa dohodnúť sa k tomuto nedošlo. Náhrada trov konania neprevýšila viacnásobne sumu istiny, iba jedenkrát, aj to v dôsledku postoja odporcu, nie je tiež možné znižovať výšku súdneho poplatku. Navrhovateľ má právo dať sa zastúpiť advokátom aj v drobnom spore. Zníženie náhrady trov odporuje dobrým mravom a považuje to za nespravodlivé, nedôvodné a neprimerané, ak by odporca neznášal trovy procesne úspešného navrhovateľa.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť. Odporca napriek poučeniu v súlade s § 120 OSP nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie, a to výsluchom svedka. Zmluvu o dielo uzatvoril navrhovateľ s osobou poverenou pri prevádzkovaní podniku touto činnosťou v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak by sa aj tvrdenie odporcu, že v roku 2013 odporca s p. P. nespolupracovali zakladalo na pravde (čo navrhovateľ vzhľadom na vykonané dokazovanie popiera) navrhovateľ, ako spotrebiteľ vo veku bezmála 90 rokov nemohol mať žiadnu vedomosť o tvrdenom prekročení rozsahu poverenia, resp. jeho absencii za situácie, keď p. P. disponoval originálom predtlačie zmluvy o dielo, pečiatkou spoločnosti odporcu a pod., konanie p. P. zaväzuje priamo odporcu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), vec preskúmal v medziach daných ust. § 212 ods. 2 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, ktorou uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 200 € spolu s 5,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 200 € od 21.08.2013 do zaplatenia v súlade s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vo výroku vecne správne.

V danej časti rozhodnutia odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že prvostupňový súd správne postupoval a vecne správne posúdil, dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne uviedol v odôvodnení rozsudku.

Odporca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa už prvostupňový súd nebol vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil ako vec právne posúdil, odôvodnenie rozhodnutia tak spĺňa náležitosti v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Prvostupňový súd v súlade s § 120 ods. 1, 4 OSP poučil účastníkov, že sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo

veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Odporca nenavrhol vykonať pred súdom prvého stupňa ďalšie dokazovanie - dôkaz výsluchom svedka p. P.. V danom prípade, teda súd rozhodoval na základe zisteného skutkového stavu. Navrhnutie vykonania dokazovania výsluchom F. P. v odvolacom konaní nemôže byť odvolacím dôvodom, pretože nie sú splnené podmienky uvedené v § 205a.

Prvostupňový súd správne vec právne posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval správne právne ustanovenia a správne ich vyložil. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporca spolupracoval s p. P. na základe ústnej dohody o spolupráci. Táto skutočnosť bola zrejماً aj z pripojeného trestného spisu, keď sám konateľ odporcu uviedol, že p. P. bol oprávnený uzatvárať zmluvy o dielo v mene odporcu. Pán P. uviedol, že robil pre odporcu, spisoval objednávky v mene odporcu a pracoval pre odporcu týmto spôsobom až do jesene 2013. Konateľ odporcu uviedol, že k ukončeniu spolupráce s p. P. došlo niekedy v polovici júna 2013, pričom predmetom spolupráce bola ponuka výrobkov odporcu - okná, dvere, doplnky. Zmluva s odporcom bola uzatvorená 28.05.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 200 € spolu s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 21. 08. 2013 do zaplatenia.

Odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, v ktorej súd rozhodol, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v súlade s § 221 ods. 1 psím. f) OSP a v súlade s § 221 ods. 2 vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejماً, akými úvahami sa súd riadil, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia o náhrade trov konania uviedol, že rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP ako aj § 150 ods. 2 OSP a plne úspešnému navrhovateľovi priznal 50 % náhrady trov konania (a to z trov vzniknutých zaplatením súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia), z dôvodu, že trovy navrhovateľa vo výške 412,03 € považoval za neprimerané k uplatnenej pohľadávke vo výške 200 €.

V súlade s § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Účastník má právo v súlade s Čl.47 Ústavy na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore. Účelnosť je vlastnosť spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne (porovnaj napr. II. ÚS 31/04).

Prvostupňový súd neuviedol akými úvahami sa riadil pri závere, že trovy konania navrhovateľa sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 OSP je potrebné pokiaľ ide o neprimeranosť trov, preskúmať kritérium spravodlivosti, t.j. či je spravodlivé vzhľadom na konkrétnu vec a konkrétne konanie účastníkov, aby úspešnému navrhovateľovi nebola priznaná plná náhrada trov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd zrušil rozhodnutie o uložení povinnosti odporcovi nahradiť trovy konania navrhovateľovi. Úlohou prvostupňového súdu bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania, a to v súlade s § 142 ods. 1 OSP, nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech, posúdiť účelnosť vynaložených trov. V prípade, že prvostupňový súd bude aplikovať ust. § 150 ods. 2 OSP na trovy konania uvedie akými úvahami sa pri aplikácii predmetného ustanovenia sa riadil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.